

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๕๓

คำแปล

ความตกลง
ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลังกา
ว่าด้วยบริการขนส่งทางอากาศ

รัฐบาลไทยและรัฐบาลลังกา

ผู้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศซึ่งทำขึ้นที่เมืองชิคาโก เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๑๙๔๔

และปรารถนาที่จะทำความตกลงว่าด้วยบริการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศไทยและประเทศลังกา

จึงได้แต่งตั้งผู้มีอำนาจเต็มซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้ และได้ตกลงกันดังต่อไปนี้ :

ข้อ ๑

ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายให้สิทธิต่าง ๆ ดังระบุไว้ในภาคผนวกแห่งความตกลงฉบับนี้แก่ภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่าย เพื่อความมุ่งประสงค์ของการสถาปนาบริการเดินอากาศตั้งที่กล่าวไว้ในภาคผนวกนั้น (ต่อไปนี้จะได้อ้างถึง

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๘๓

ว่า “บริการที่ตกลง”) บริการที่ตกลงนั้นจะเริ่มดำเนินการในทันทีทันใดหรือในวันใดต่อไปภายหลังก็ได้ แล้วแต่ภาคิผู้ทำความตกลงที่ได้สิทธิจะเลือก

ข้อ ๒

ก) บริการที่ตกลงแต่ละบริการจะเริ่มดำเนินการได้ในทันทีทันใดหลังจากภาคิผู้ทำความตกลงที่ได้สิทธิตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก ได้กำหนดสายการบินสายหนึ่ง หรือหลายสายให้ดำเนินการในเส้นทางที่ระบุไว้นั้น

ข) สายการบินสายหนึ่งหรือหลายสายซึ่งได้รับการกำหนดเช่นนั้นจากภาคิผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง อาจจะต้องแสดงให้เห็นที่พอใจแก่เจ้าหน้าที่กรมเดินอากาศ ผู้มีอำนาจของภาคิผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายว่าตนมีคุณสมบัติเต็มตามเงื่อนไขที่วางไว้ในกฎหมายและข้อบังคับ ซึ่งตามปกติเจ้าหน้าที่เหล่านี้ใช้บังคับแก่การดำเนินการบินของสายการบินพาณิชย์

ข้อ ๓

เพื่อที่จะป้องกันการเลือกปฏิบัติ และเพื่อที่จะประกันความเสมอภาคแห่งผลประโยชน์ ภาคิผู้ทำความตกลงทั้งสองตกลงว่า :-

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๕๓

ก) บรรดาค่าภาระซึ่งภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจเรียกเก็บ หรืออนุญาตให้เรียกเก็บจากสายการบินที่ได้รับบริการกำหนดสายหนึ่งหรือหลายสายของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับการใช้ท่าอากาศยานและเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ จัดตั้งไม่สูงกว่าท่าอากาศยานแห่งชาติของตนซึ่งดำเนินบริการระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน ต้องชำระในการใช้ท่าอากาศยานและเครื่องอำนวยความสะดวกเช่นว่านั้น

ข) น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันอื่น และเครื่องอะไหล่ที่นำเข้ามาหรือขนขึ้นบนอากาศยานในอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง โดยหรือในนามของสายการบินที่ได้รับบริการกำหนดโดยภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง และตั้งใจโดยเฉพาะเพื่อการใช้ของอากาศยานของสายการบินที่ได้รับบริการกำหนดเช่นว่านั้น จะได้รับผลประโยชน์ที่เป็นการอนุเคราะห์อันเกี่ยวกับค่าศุลกากร ค่าธรรมเนียมการตรวจหรือค่าภาระอื่น ๆ ที่เรียกเก็บโดยภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายแรก ไม่น้อยกว่าที่ให้แก่สายการบินของชาติตน ซึ่ง

ตอนที่๓๒ เล่ม๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๘๓

ประกอบการให้บริการระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน หรือ
แก่สายการบินของชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง

ค) อากาศยานของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งที่ใช้
ในการดำเนินการของบริการที่ตกลง และบรรดาสัมภาระ
คือ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันสิ้น เครื่องอะไหล่ เครื่อง
บริภัณฑ์ประจำ และพัสดุของอากาศยานที่เก็บอยู่บน
อากาศยานเช่นว่านั้น เมื่อเข้ามาในหรือออกไปจากอาณา
เขตของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่าย จะได้รับยกเว้นจากค่า
ศุลกากรค่าธรรมเนียมการตรวจ หรือค่าอากร หรือค่าภาระ
ที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าสัมภาระเช่นว่านั้นจะได้
ใช้โดยอากาศยานนั้นระหว่างทำการบินในอาณาเขตนั้น

ง) บรรดาสิ่งของที่ได้รับยกเว้นดังกล่าว จะขนลงได้ก็
แต่ด้วยความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่ศุลกากร ของภาคีผู้ทำ
ความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง สิ่งของเหล่านี้จะนำกลับออกไป
อีกจะต้องเก็บรักษาไว้ภายใต้ความอำนวยการของเจ้าหน้าที่
ศุลกากรจนกว่าจะนำกลับออกไป

ข้อ ๔

ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ ใบสำคัญความสามารถ และใบอนุญาตซึ่งภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งออกให้หรือกระทำให้สมบูรณ์แล้ว ภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายยอมรับนับถือว่าสมบูรณ์เพื่อการดำเนินบริการที่ตกลง อย่างไรก็ตามภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่าย สงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะปฏิเสธไม่ยอมรับนับถือใบสำคัญความสามารถ และใบอนุญาตที่รัฐอื่นใดออกให้แก่คนชาติของตน เพื่อทำการบินเหนืออาณาเขตของตน

ข้อ ๕

ก) กฎหมายและข้อบังคับของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง เกี่ยวกับอากาศยานที่ประกอบการในการเดินอากาศระหว่าง ประเทศจะเข้ามาในหรือออกไปจากอาณาเขตของตน หรือเกี่ยวกับการดำเนินการและการเดินอากาศของอากาศยานนั้นขณะอยู่ในอาณาเขตของตน ให้ใช้บังคับแก่อากาศยานของสายการบินที่ได้รับการกำหนดสายหนึ่งหรือหลายสายของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่าย และ

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๕๓

อากาศยานนั้นจะต้องปฏิบัติตามในเมื่อเข้ามาในหรือออกไปจาก หรือขณะอยู่ภายในอาณาเขตของภาคฝ่ายแรก

ข) กฎหมายและข้อบังคับของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง เกี่ยวกับคนโดยสารผู้ประจำการในอากาศยาน หรือของบรรทุกของอากาศยานจะเข้ามาในหรือออกไปจากอาณาเขตของตน เช่น ข้อบังคับเกี่ยวกับการเข้า การตรวจปล่อย การอพยพเข้าเมือง หนังสือเดินทาง การศุลกากร และด่านกักตรวจโรค ให้เป็นอันใช้บังคับแก่คนโดยสารผู้ประจำการในอากาศยาน หรือของบรรทุกของอากาศยานของสายการบินที่ได้รับการ กำหนดของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่าย หรือแก่ผู้ทำการแทนบุคคลหรือสิ่งของดังกล่าวในเมื่อเข้ามาในหรือออกไปจาก หรือขณะอยู่ภายในอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายแรก

ข้อ ๖

ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับหรือเพิกถอนการใช้สิทธิต่าง ๆ ของสายการบินที่ภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายกำหนดตั้งที่ระบุไว้ในภาคผนวกแห่งความ

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๕๘๓

ตกลงนี้ ในกรณีที่ดินไม่พอใจว่ากรรมสิทธิ์ส่วนสาระสำคัญและการควบคุมอันแท้จริงของสายการบินเช่นนั้น ตกอยู่กับแก่นชาติของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ ในกรณีที่สายการบินที่ได้รับการกำหนดนั้นมีได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีผู้ทำความตกลง ซึ่งเป็นเจ้าของอาณาเขตที่สายการบินนั้น ทำการบินอยู่เหนือตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๕ หรือถ้าหากมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ อันเป็นเหตุให้ได้สิทธิตามความตกลงนี้

ข้อ ๗

ความตกลงนี้ให้จัดระเบียบกับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ซึ่งได้ตั้งขึ้นโดยอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ข้อ ๘

ถ้าหากภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดพิจารณาว่าสมควรจะแก้ไขบทบัญญัติบทหนึ่งบทใดหรือหลายบทในภาคผนวกแห่งความตกลงนี้ การแก้ไขเช่นนั้นอาจกระทำได้โดยการตกลงกันโดยตรงระหว่างเจ้าหน้าที่การเดินอากาศผู้

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๕๓

มีอำนาจของภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสอง เมื่อเจ้าหน้าที่
เหล่านี้ได้ตกลงระหว่างกันและกันในเงื่อนไขใหม่ หรือ
เงื่อนไขที่แก้ไขอันกระทบถึงภาคผนวก คำแนะนำในเรื่อง
นี้จะมีผลต่อเมื่อได้มีการยืนยันโดยการแลกเปลี่ยนจดหมาย
เหตุทางการทูต

ข้อ ๘

ถ้ามีการใช้อุสัญญาหลายฝ่ายทั่วไปว่าด้วยการขนส่งทาง
อากาศ ซึ่งภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสองได้ตกลงรับแล้ว ความ
ตกลงฉบับนี้จะได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับบท
บัญญัติแห่งอนุสัญญาดังกล่าว

ข้อ ๑๐

ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสอง เกี่ยว
กับการตีความหรือการใช้ความตกลงนี้หรือภาคผนวก ให้
นำเสนอขอคำวินิจฉัยจาก คณะมนตรีแห่งองค์การการบิน
พลเรือนระหว่างประเทศ เว้นไว้แต่ภาคีผู้ทำความตกลง
ทั้งสองยอมที่จะให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยเสนอต่อศาล
อนุญาโตตุลาการ ซึ่งแต่งตั้งขึ้นโดยความตกลงระหว่างภาคี

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๘๓

ผู้ทำความตกลง หรือต่อบุคคลหรือองค์คณะอื่นใด ภาควิ
ผู้ทำความตกลงรับรองว่าจะปฏิบัติตามคำวินิจฉัยนั้น

ข้อ ๑๑

ภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจให้คำบอกกล่าว
แก่ภาคอีกฝ่ายหนึ่งเมื่อใดก็ได้ว่าตนปรารถนาจะเลิกความ
ตกลงนี้ คำบอกกล่าวเช่นนั้นจะต้องแจ้งไปยังองค์การ
การbinsพลเรือนระหว่างประเทศด้วยพร้อมกัน ถ้ามีการ
บอกกล่าวเช่นว่าความตกลงนี้ให้เป็นอันสิ้นสุดลงเมื่อครบ
กำหนดสิบสองเดือนภายหลังวันที่ภาคผู้ทำความตกลงอีก
ฝ่ายหนึ่งได้รับคำบอกกล่าวนั้น เว้นแต่จะมีการตกลงกันให้
ถอนคำบอกกล่าวเลิกความตกลงนี้ก่อนสิ้นกำหนดเวลาสิบ
สองเดือน ในกรณีที่ไม่มี การตอบรับจากภาคผู้ทำความ
ตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ถือว่า การบอกกล่าวเลิกเป็นอันได้รับ
เมื่อเวลาล่วงไปสิบสัปดาห์หลังจากวันที่องค์การการbinsพลเรือน
ระหว่างประเทศได้รับการบอกกล่าวนั้น

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๘๓

ข้อ ๑๒

ความตกลงนี้ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ลงนาม

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจอันถูกต้องจากรัฐบาลของแต่ละฝ่าย ได้ลงนามไว้ในความตกลงฉบับนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาอังกฤษที่กรุงเทพฯ ณ วันที่ ยี่สิบสี่ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช สองพันสี่ร้อยเก้าสิบสาม ตรงกับคริสตศักราช หนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบ

ฝ่ายรัฐบาลไทย :

(ลงนาม) พ. สารสิน

ฝ่ายรัฐบาลลังกา :

(ลงนาม) เจ. โกตีลาวาตา

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๘๓

ภาคผนวก

ข้อทำข้อความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลังกา
ว่าด้วยบริการขนส่งทางอากาศ

๑. สายการบินของประเทศไทยซึ่งได้รับอนุญาตตาม
ความตกลงฉบับนี้ ได้รับสิทธิในการผ่านแดนและแวะลง
มิใช่เพื่อการค้าในอาณาเขตของประเทศลังกา ตลอดจน
สิทธิในการรับและส่ง การจราจรระหว่างประเทศคือ คน
โดยสาร ของบรรทุก และไปรษณีย์ภัณฑ์ในประเทศลังกา
ในเส้นทางต่อไปนี้

ประเทศไทย ผ่านจุดระหว่างทางถึงโคลัมโบ
และพ้นจากนั้นไป ทั้งทางไปและกลับ

๒. สายการบินของประเทศลังกาซึ่งได้รับอนุญาตตาม
ความตกลงฉบับนี้ ได้รับสิทธิในการผ่านแดนและแวะลง
มิใช่เพื่อการค้าในอาณาเขตของประเทศไทย ตลอดจน
สิทธิในการรับและส่ง การจราจรระหว่างประเทศคือ คน
โดยสาร ของบรรทุก และไปรษณีย์ภัณฑ์ในประเทศไทย
ในเส้นทางต่อไปนี้

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มิถุนายน ๒๔๕๓

ประเทศลังกา ผ่านจุดระหว่างทางถึงกรุงเทพฯ
และพ้นจากนั้นไป ทั้งทางไปและกลับ

๓. สายการบินที่ได้รับการกำหนด อาจเว้นจุดต่างๆ
ในเส้นทางที่ระบุในเที่ยวบินใด ๆ หรือทั้งหมดก็ได้ แล้ว
แต่จะเลือก

๔. อัตราที่บรรดาสายการบินจะเรียกเก็บจะต้องตกลง
กันในชั้นต้นระหว่างสายการบินเอง อัตราใด ๆ ที่ตกลงกัน
แล้วนั้น จะต้องได้รับอนุมัติจากเจ้าหน้าที่การเดินอากาศ
ผู้มีอำนาจของภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสอง และในกรณีซึ่ง
ตกลงกันไม่ได้ให้นำบทบัญญัติแห่งข้อ ๑๐ ของความ
ตกลงนี้มาใช้ในการไกล่เกลี่ย